Poštnina plačana v gotovini.

Naš list

Štev. 4. - 13. februarja 1938 - Letnik deveti - L. 1938

Glasilo za kamniški okraj. Izdaja konzorcij (Fr. Kokalj). Odgovorni urednik: Francè Kokalj, Mengeš. — Tiska Misijonska tiskarna (za tiskarno Jože Godina). - Izhaja dvakrat na mesec. Posamezna številka stane 50 par. - Letna naročnina 12.— din. Cena inseratov po dogovoru.

Odkod needinost?

V listu »Vzajemnost«, ki je stanovsko glasilo duhovnikov ljubljanske in mariborske škofije, je izšel v februarski številki zelo pomemben uvodni članek, v katerem dr. M. raziskuje vzroke sedanje needinosti in razdvojenosti med katoličani. Ker je za naše ravnanje zelo koristno poznati, odkod izvira nesrečna needinost in kdo je je kriv, priobčujemo glavne misli omenjenega članka. Takole odgovarja pisatelj na vprašanje, odkod needinost:

Glavni vzrok needinosti v naših katoliških vrstah je ta, da so se gotovi preveč odmaknili središču in duhovnemu katoliškemu žarišču. Učili so se drugje in se hranili drugje. Hočejo presaditi tuje cvetke v katoliški vrt, kjer pa ne morejo uspevati. Mnogi so živeli v usodni zmoti, da katoliški svetovni nazor ne hrani kakor v zametku odgovorov na vsa življenjska vprašanja. Zato so jih iskali drugje in jih celo branili proti katoliški resnici, pa naj je bila povedana še tako jasno z vodilnih mest.

Velika napaka je tudi ta, da mnogi katoličani ne znajo služiti. Ne gre pri tem samo za to ali ono vprašanje, za ta ali oni slučaj, gre za duha, ki vlada v našem katoliškem življenju. Ta duh mora biti duh brezpogojne službe, brezpogojne pokorščine. Jasno, da so pri tem izključene povsem indiferentne stvari, zadeve, ki spadajo v čisto naravni red. O teh Cerkev itak ne sodi in se z njimi ne peča. V ostalih, ki prehajajo v nadnaravni red, v zadevah, ki so kakorkoli v zvezi z vero ali nravnostjo, pa Cerkev sodi in njena sodba je za katoličana v praksi kakor dogma. — Pri vsem tem pa opazujemo, da mnogi nočejo služiti, ampak v svoji ošabnosti iščejo svojih poti, kujejo načrte po svojem.

Ta duh samosvojosti rodi paktiranje z nasprotniki, kompromise z njimi, brezbarvnost naziranja in s tem poplitvenje katoliške načelnosti. Kulturna tvornost katoličanov vsled tega trpi; morda celo nehote pomagamo, da prodre v življenje nazor nasprotnikov, mi krepimo njihove vrste. Ni čuda, če potem ni videti v svetovnem in kulturnem nazoru takih katoličanov ničesar posebnega, kar bi jih ločilo od veri sovražnih ali vsaj indiferentnih krogov.

Razumljivo je nadalje to, da vsak tisti, ki noče služiti, išče samega sebe, svojih poti, ima posebno gledanje na važne probleme življenja. Psihološko povsem razumljivo je, da se takšen človek oddaljuje od skupnosti, v kateri bi s svojo zvesto službo moral pomagati graditi, a bi ne bil morda zadosti viden in slavljen. V katoliški skupnosti je zelo malo prostora za demagogijo, za iskanje lastne osebe, za vzbujanje pozornosti in za počeščenje z vzklikanjem in nekim oboževanjem. Tako mislijo, zato se odmikajo in hodijo svojo pot. Ni sicer izključeno, da se tudi v katoliški skupnosti ta ali oni povzpne visoko, vendar tega ne more in ne sme vnaprej nameravati.

Po teh načelih, oziroma pod temi vidiki bo treba presojati kulturno tvornost krogov, ki hočejo veljati za katoliške, pa istotako tvornost in namen poedincev, ki hočejo veljati za katoliške. Pod temi vidiki ocenjujemo delo raznih pedagoških struj, mladinskih organizacij, prosvetnih organizacij, delavskih strokovnih organizacij, tudi političnih končno. V nobenem slučaju ni nikakšna dvotirnost mogoča, ampak samo enotnost.

Katoliška skupnost! Novejši čas se ta beseda rabi velikokrat. Ta beseda ni brezpomembna fraza, ampak **nujna zahteva** časa. Smotrno med drugimi dela na uresničenju velike ideje katoliške skupnosti slovenskega naroda krog katoliških akademikov v Ljubljani, katerega delo je treba pozdraviti in vsestransko podpreti. Ideja Katoliške akcije, ki je zajela katoliški svet novejši čas v obliki, času primerni, bo gotovo največ pripomogla h katoliški skupnosti, k združitvi vseh katoliških sil, krogov, udruženj, organizacij. Gre pri Katoliški akciji sicer v prvi vrsti za času primerno delo katoličanov, posameznika isto, vendar je ves duh Katoliške akcije duh katoliške skupnosti. Opozarja vse na ono važno središče in žarišče, ki naj iz njega zajemajo in sprejemajo vsi katoličani in vse njihove skupine. Iz periferije meglenosti in nejasnosti nas vodi k središču, k jasnosti, načelnosti, idejni brezkompromisnosti.

Vemo pa, da cenijo mnogi **stanovsko skupnost** bolj od **katoliške**. Tudi v tem oziru nam je treba reči besedo. **Ne morejo biti zveze ene skupine, ki se imenuje katoliška, s pripadniki idejno nasprotne, čeravno po stanu ali stroki sorodne skupine, bolj tesne kot pa s katoliško narodno skupnostjo.** Ne gre, da bi stavili nižje vrednote nad višje, interese male skupine nad interese celote. Na ta način se zanese v katoliške vrste nepotrebno in škodljivo trenje, ki koristi samo nasprotniku. Glejmo samo katoliške liste! Ali nam tisti napadi ene skupine na drugo ne govore dovolj jasno, da manjka skupnosti, solidarnosti? Če hočejo biti oboji katoliški, potem naj se zavedajo, da morajo biti vrste urejene in da mora biti izključeno vsako nasprotje, posebno še tako, ki diha skoraj sovraštvo. Zato je **merodajno samo** tisto, kar je **resnično**, pa četudi je **mlajše, novo.**

Ena najvažnejših sodobnih nalog katoličanov vsakega naroda je ta, da ustvarijo katoliško narodno skupnost. Tudi naša naloga v Sloveniji je ta. Kdor je ne prizna ali jo kakorkoli prezira, nam je sumljiv. Upravičeno dvomimo v njegove dobre namene. Upravičeno sodimo, da išče samega sebe.

Kdo odločuje o vzgoji otrok v šoli?

Nekateri pravijo, da ima pravico to odločevati samo država, češ, ona plačuje učiteljstvo, zato ima tudi samo država pravico odločevati, kaj se bo učilo in kako se bo vzgajalo v šoli. Vprašajmo se najprej: kaj se pravi »država plačuje«? Ali plačujejo ministri ali uradniki iz svojega žepa? Ne, ti imajo sami plačo od države. Kdo torej plačuje? Državljani. Plačuje se z direktnimi in indirektnimi davki. Kadar kupiš sladkor, sol, vžigalice, da, celo obleko (radi carine) i. dr. plačuješ davek državi. — Dalje, da more otrok v šolo hoditi, ni zadosti, da je učitelj plačan, treba je nešteto drugih stvari, treba, da sploh otrok živi, za kar ni mogla poskrbeti država, treba mu hrane, obleke, stanovanja itd. In kdo poskrbi to? Starši. Zraven tega je treba skrbeti, da je otrok kristjan in sicer dober kristjan. Kdo za to skrbi? Starši in Cerkev. Treba poskrbeti, da je nadnaravno prerojen v zakramentu sv. krsta, da je poučen v verskih resnicah, da je pripravljen za sv. zakramente in da jih v resnici tudi prejema, da more biti pri sv. maši, se dobro versko vzgojiti, se večno zveličati, to so pa najimenitnejše stvari, najvažnejše reči, to pa ravno oskrbuje Cerkev, brez nje bi nič tega biti ne moglo.

1. Prvo pravico in dolžnost do vzgoje otroka imajo **starši.** Naj govorim na podlagi okrožnice, ki so jo izdali sv. oče koncem l. 1929. (Navajam po besedilu: »O krščanski vzgoji mladine«, založila prodajalna KTD v Ljubljani.) Tam pravijo: »Starši imajo od Stvarnika nalogo in pravico otroke vzgajati, pravico, ki ima prednost pred vsako pravico človeške družbe in države in ki je ne sme kršiti nobena svetna oblast.« (Navedena prestava str. 16.) Dalje pravijo: »Imajo stariši dolžnost skrbeti zato, **da vzgoja in pouk otroka soglašata z namenom, za katerega so po božji dobroti otroke dobili**« (str. 18). To se pravi z drugo besedo: Ako bi se kdaj v šoli v nekrščanskem duhu učilo ali vzgajalo, je staršev dolžnost in pravica, da po svojih zastopnikih, kolikor morejo, to preprečijo. Ako bi bil krščanski nauk pah-

njen iz šol, bi bila njihova dolžnost, da na drug način poskrbe, da bodo otroci dobro poučeni v verskih resnicah in če bi bil krščanski nauk zanje v cerkvi, da tja takrat pošiljajo otroke. Iz zgornjega se tudi sklepa, da imajo zastopniki staršev po božji in človeški pravici pravico do soodločevanja pri nastavljanju učiteljstva.

2. Drugič ima važno pravico in nalogo do otroka Cerkev. Zakaj, sem že preje omenil. Sv. Cerkev ima **najvišjo oblast a) učiti nauke sv. vere in nravnosti.** Kristus je njej naročil: »Učite vse narode . . .« Ona je v teh naukih najvišja učiteljica, pooblaščena za to od Boga samega. Poleg tega ima ona vzvišeno materinstvo t. j. b) **nadnaravno materinstvo** nad vsemi katoličani, torej tudi nad otroki. Sv. Cerkev jih prerodi v nadnaravno življenje, jih hrani s sv. zakramenti, vzgaja s svojimi nauki in milostmi, ki jih posreduje od Boga itd.

Vsak človek in tako tudi otrok ima dolžnost, da uravna vse svoje delo, učenje in vzgajanje v smeri proti Bogu, zato pa pravijo sv. oče v okrožnici: »Ima Cerkev neodstopno pravico in neodvezljivo dolžnost, c) **nadzirati vso vzgojo svojih otrok** in vernikov v vseh javnih in zasebnih ustanovah ne samo z ozirom na verski pouk, ampak tudi z ozirom na vse druge stroke in z ozirom na vse uredbe, kolikor so v zvezi z vero in nravnostjo« (str. 13). V isti okrožnici nadaljuje o tem z besedami: »V ta namen je nujno potrebno, da ves šolski pouk in ustroj: učitelje, učne načrte in učbenike — prešinja krščanski duh pod materinskim vodstvom in nadzorstvom Cerkve v vseh predmetih tako, da bo verski pouk zares temelj in krona vsega pouka« (str. 37). (Konec prih.)

Kamniško okrožje Fantovskih odsekov

Okrožni odbor je na svoji seji dne 30. januarja sklenil sledeče:

1. Tekme

Športno prosvetne tekme našega okrožja, se vrše dne 8. maja t. l. Kje se bodo tekme vršile, se mora še določiti. Tekme se ne bodo vršile za vsak odsek posebej, kot je bilo javljeno od zveze. Vršile se bodo za vse odseke skupno na en dan. Tekmuje lahko dve tretjini v športu, ena tretjina več pa lahko tekmuje v prosveti in se to ne oceni slabo.

2. Statistika

Mesečna statistika se prične pošiljati, za mesec januar, na okrožje. Opozarjamo vse odseke, da nam točno ob določenem času, pošiljajo štatistiko. Za nazaj štatistike ni treba pošiljati.

3. Revizije

Koncem meseca februarja se bodo vršile prosvetne in telovadne revizije, po vseh odsekih, našega okrožja, nakar že naprej opozarjamo vse odseke, da naj se kar na to dobro pripravijo.

4. Seja, okrožni svet.

Prihodnja seja se vrši dne 6. marca, ob pol 10 dopoldne v Društvenem domu Groblje. Dne 13. marca t. l. se vrši okrožni svet. Prosimo vse odseke, da se tega sveta sigurno udeleže.

Müller Lado predsednik — **Pirnat Stane** tajnik

Srebrni jubilej Vincencijeve konference v Kamniku

V nedeljo 23. jan. se je vršil v Kamniškem domu občni zbor Vincencijeve konference v Kamniku, ki letos obhaja že 25 letnico svojemu bližnjemu posvečenega dela. Občnega zbora se je udeležilo okrog 100 članov in prijateljev, med njimi tudi okrajni načelnik g. dr. Maraš in kot zastopnik občine podžupan g. Strgar. Predsednik konference g. kanonik Rihar je kot uvod v svoje poročilo na kratko povzel zgodovino krščanske karitas v Kamniku: Sega namreč nazaj že v 13. stoletje, ko je patriarh Bertold s pomočjo svojih dveh bratov in tedanjega kamniškega župnika Henrika ustanovil ubožnico. Ko je pogorela ubožnica - špital, je upravljala ubožni zaklad meščanska korporacija, dokler niso s tem zakladom in zapuščino dekana Bedenčiča kupili sedanjega špitala, ki ga oskrbujejo č. ss. usmiljenke. Skazalo se pa je, da sama ubožnica za oskrbo potrebnih ne zadostuje, zato so požrtvovalni možje pod vodstvom dekana Ivana Lavrenčiča 15. febr. 1913 ustanovili konferenco pod imenom: Vincencijeva konferenca Brezmadežnega spočetja v Kamniku. Prvi njen predsednik je bil nadučitelj Jernej Cenčič (častni: kanonik Lavrenčič), nato pa po vrsti: Josip Cevc, Andrej Hvastja, Maks Žargi, L. 1920 se je ustanovil v okviru konference tudi ženski odsek, ki pravzaprav nosi glavno breme dela. Konferenca podpira sedaj 15 družin in 50 samskih. Viri dohodkov so: Dvakratno cerkveno darovanje na leto, posebne nabirke po kamniških družinah, nabirka na pokopališču na dan Vseh svetih, posebni dobrotniki.

Nato je podal poročilo tajnik konference g. p. Salezij. Omenjal je, da se člani mesečno shajajo na konference, kaj je bil predmet razgovor, kakšne akcije so se podvzele za čim bolj uspešno delo. Iz natančnega poročila blagajnika g. Josipa Abramiča pa omenimo le, da je bilo v l. 1936 dohodkov 5952 din, izdatkov pa 4399; v l. 1937 dohodkov 6894, izdatkov 5248. Po poročilih je nastopil kot govornik g. prior — p. Valerijan Učak, ki je konferenci k srebrnemu jubileju najprej izrekel čestitke v imenu stolne konference v Ljubljani, v imenu centrale konference in v imenu Karitativne zveze. V temperamentnem govoru je potem ogreval poslušalce za organizirano karitas, ki naj pa bo izraz notranjega prepričanja, da s tem najlepše služijo Bogu in ljudstvu.

Kamniško prosvetno okrožje bo imelo svojo redno sejo v sredo, dne 23. II. ob pol 15. uri v kaplaniji v Kamniku. Glavna točka dnevnega reda bo priprava za občni zbor.

Ko boste potrebovali karkoli za Vašo kuhinjo ali gospodinjstvo, za Vaše gospodarstvo ali Vašo novo hišo, se obrnite na trgovino

Jos. SENICA
DOMŽALE
ali njeno podružnico
V SNEBERJAH

Razgledišče

Kamnik

Poslovil se je od Kamnika g. Aleksij Visošević. Pred 11 leti je prišel med nas. Dobil je delo v tovarni »Titan« kot orodničar. Radi svoje sposobnosti je užival spoštovanje pri vodstvu tovarne. Kmalu je napredoval v preddelavca in že se mu je obetala služba tovarniškega mojstra. Toda radi svoje prevelike naklonjenosti do njemu podrejenih, raje je sam trpel namesto drugih (mogli bi navesti par slučajev), je prišel v nemilost pri odločujočih. Degradiran je bil v orodničarja. To pa je sicer nad vse skromnega in ponižnega moža tako zabolelo, da je začel misliti, kako bi dobil kje drugje delo in kruh. To se mu je tudi posrečilo. S februarjem je odšel v Slavonski brod, kjer bo zaposlen kot preddelavec v ondotni tovarni vagonov in lokomotiv. Žal, da mnogi pozabljajo, da delavec ni stroj, ki ga moreš vsak čas demontirati po svoji mili volji. Kamniška javnost je z odhodom g. Visoševića izgubila enega najboljših javnih delavcev. Bil je blagajnik pri krajevni JRZ, član Prosvetnega društva in je vneto deloval tudi kot član Vincencijeve konference. Bil je povsod priljubljen radi svoje skromnosti in nesebičnosti. Naj omenimo tudi, da je g. Aleksij brat znanega ravnatelja slovečega Cirilmetodijskega pevskega zbora v Zagrebu.

Nismo ga mogli zadrževati, da ne bi poiskal sebi in svoji družinici boljše prihodnosti. V želji, da bi se kmalu vrnil zopet med nas, mu želimo na novem mestu mnogo sreče in zadovoljstva.

Brezposelno nadlogo čutimo zlasti Kamničani. Iz vseh krajev, zlasti iz Komendske občine, prihajajo moški in ženske, pa tudi otroci, ter vsak dan trkajo na vrata meščanov. Mnogi se pred njimi zapirajo, zato pa drugi več trpe. Vemo, da so mnogi res potrebni podpore, tudi radi podpiramo potrebne, toda, kako naj vemo, kdo je v resnici potreben. Tudi se človek ne čuti več varnega pred raznimi sumljivimi tipi, ki stikajo po hišah. Naj bi se že vendar enkrat odločile naše občine, da urede to vprašanje. Nezmožne za delo naj vsaka občina sama vzame v svojo oskrbo, delazmožnim pa naj priskrbi delo. Prav bi bilo, da kdo napravi načrt za ureditev te nujne zadeve.

Dekliški krožek Prosvetnega društ. »Kamnik« je pokazal na svečnico popoldne, da se živahno razvija v svojem delu. Dekleta so pod spretnim vodstvom gdč. učiteljice Vide Fajdigove in abs. uč. gdč. Pepce Gabrovčeve priredile akademijo, ki je obsegala sledeče točke: »Slovenka sem« (živa slika), »Voditelja iščemo« (zborna deklamacija), »Rožmarin« (simbolična vaja po narodni pesmi); glavna točka je pa bila prof. Mlakarja igra: Bajtarska princesa. Prve tri točke so bile po svoji zasnovi in izvedbi originalne in zelo posrečene. Igra sama je po vsebini močno doktrinalna, dramatsko plitko zajeta, po obliki preveč pripovedna, vendar v vzgojnem oziru močno pozitivna in že radi tega vredna uprizoritve. Dekleta so podajale svoje vloge živahno, gladko (skoro preveč, če smemo tako reči) in prepričevalno. Občinstvo, ki je povsem napolnilo dvorano, se je o upri-

zoritvi zelo pohvalno izražalo. Krožku, ki je gotovo najživahnejši odsek Prosvetnega društva, želimo pri nadaljnem delu mnogo uspeha. Take prireditve so pa ljudstvu hkrati lep dokaz, da so tudi med učiteljstvom požrtvovalni pomožni delavci (delavke), ki naj bi našli zato tudi drugod pravo upoštevanje, česar pa žal ne opažamo vedno.

Tisočak v telovniku, igro kot nalašč za predpustno veselje in smeh, bo uprizoril dramatski odsek Prosvetnega društva v soboto 19. februarja zvečer in nedeljo 20. februarja popoldne v Kamniškem domu.

Zabavni večeri s plesom se kar ne morejo zvrstiti letos v našem mestu: lovski, obrtniški, Titanski itd. V okviru Prosv. društva pa bo zabaven večer sicer brez plesa, toda poln zabave in razigranosti. Ta pa bo za soboto predpustno nedeljo, 26. februarja v Kamniškem domu.

Mengeš

Društveno življenje. Lansko leto je dala velik poudarek našemu društvenemu delu dramatika. Letos pa je zelo živahno v obeh mladinskih odsekih, fantovskem in dekliškem. Vsak teden se zbirajo na sestankih, kjer naj se izobrazujejo in kar je še bolj važno, vzgoje za življenje. Upati je, da bodo notranje prečiščeni res dozoreli v značaje, katerega gojiti je namen katoliških društev in ne bodo le rekorderji in trenerji, četudi je priznati, da je sport v današnjih časih sestavni del mladinskih organizacij.

Zunanji izraz dosedanjega dela je bila **športno-gimnastična akademija** na Svečnico. Program je bil prav pester. Po jedrnatem pozdravnem nagovoru preds. fantovskega odseka so se vrstile različne točke: proste, simbolične in orodne vaje. Nastopali so od najmanjših do največjih. Pripravljeno je bilo, se sme reči, dobro. Manjše pomanjkljivosti pri tem prvem nastopu ne smejo motiti in uspeha nič ne zmanjšajo. Ponavljanje nekaterih točk je program brez potrebe zategnilo, zato se bo v prihodnje dobro temu izogniti. Udeležba je bila zelo dobra; bilo je zlasti veliko mladega sveta, tudi iz okolice.

Za predpust se pripravlja znamenita vesela igra **»Beneški trojčki«** ki bo v Mengšu prvikrat igrana igrana. Pred petimi leti namreč je bilo za to igro že vse pripravljeno, pa je bil tik pred vzrizoritvijo dom zapečaten. Je pa igra vredna, da jo pogledamo, ker bo prav za pustno nedeljo 27. februarja vprizorjena, bo pripravila mnogo smeha in razvedrila.

Društvena knjižnica je odprta vsako nedeljo pred in po deseti maši. Vsak, kdor je željan branja, so mu knjige na razpolago.

Trzin

Podružnica ljubljanske Slomškove družbe za kamniški okraj je imela v nedeljo dne 6. februarja svoje zborovanje v Trzinu. Ob 9. uri so se njeni člani zbrali v cerkvi sv. Florijana k skupni službi božji, pri kateri so peli šolarji. Po sv. maši pa je bilo zborovanje v šoli. Zborovalcem je v pozdrav najprej zapel mladinski zbor nekaj ljubkih pesmic. Podružnični predsednik se je po običajnih pozdravih spomnil v prisrčnih besedah ustanovnika Slomškove zveze, g. Fr. Jakliča, ki je umrl v Mostah pri Ljubljani dne 31. 1937. Po predsednikovih in drugih poročilih je predaval dipl. fil. Tine Orel o prav aktualni tvarini »Več Prešerna«. Ravno predavanje o Prešernu je bilo zelo umestno prav pri tem zborovanju, ki se je vršilo ravno dva dni pred smrtnim dnevom našega velikega pesnika. V splošno zadovoljstvo se je tega zborovanja udeležil tudi predsednik Slomškove družbe g. J. Štrukelj iz Ljubljane, ki je ob sklepu zborovalcem podal zanimivo družbeno poročilo.

Vodice

Pomlad prihaja v faro. Na šmarni gori že tako lepo cveto telohi in trobentice. Dan za dnem je na Gori veliko obiskovalcev, preteklo nedeljo je bilo tako kot ob nekem velikem shodu. Lepi popoldnevi, pomladansko šmarnogorsko cvetje, predvsem pa gora sama zelo vabi.

Zato bo odslej vsako nedeljo in praznik ob 10. sv. maša s cerkvenim govorom in tako celo poletje do meseca novembra. Le v primeru da je zjutraj zelo grdo vreme, dež ali sneg, tedaj maše ni na Gori.

V župniji se zelo gibljemo. Do sedaj imamo 17 okiicanih parov, in skoro vse poroke tukaj, ker zelo hodijo po neveste k nam od blizu in daleč.

V nedeljo 20. februarja ob 3. popldne imamo lepo in veselo predpustno predstavo. Kdor bo prišel, bo vesel odšel. Toraj na svidenje v Vodicah 20. februarja.

Komenda

V 2. številki letošnjega »Našega lista« je bilo objavljeno, da je leta 1937 v Komendo prihajalo 122 »Bogoljubov«. Gotovo je to tiskovna pomota, zakaj v Komendo je lani prihajalo 152 »Bogoljubov«. Samo Mengeš je imel po številu več »Bogoljubov«. Ko bi pa primerjali število »Bogoljubov« s številom prebivalcev v vsaki župniji, bi pa bile Tunice na prvem mestu, Rova na drugem, Komenda na tretjem mestu.

V nedeljo 13. februarja sta obhajala zlato poroko Mivčev oče z Brega in njegova zvesta družica. Oče Jenko France je bil rojen 27. marca 1864, njegova žena Marijana r. Zupanek pa 12. oktobra 1865. Poročena sta bila 6. februarja 1888. Tri hčerke sta oddala v službo krščanske ljubezni do bližnjega, postale so usmiljenke, ena je že v večnosti, trije drugi otroci so tudi že umrli, trije so se pa poročili. Zlati ženin vsak dan prihaja k sv. obhajilu dobro četrt ure daleč, zlata nevesta pa tudi pogosto. Najrajši bi vsak dan, pa gospodinji na tujem posestvu, ker sta doma gospodarstvo že izročila sinu. Oba sta člana, vsak svoje stanovske Marijine družbe, žena je tudi tretjerednica. Bog daj zlatima poročencema dočakati še zlato in železno poroko, da bi mogla še mnogo dobrega storiti in slednjič uživati sad svojega truda in zvestobe do Boga in Cerkve. Mivčev oče, Mivčeva mati, Bog Vas živi, Bog vas obvaruj!

Tudi pri nas se dobijo duševni revčki, ki očitajo, da papež nosi zlate čevlje, Kristus je bil pa reven. Nočejo vedeti, da je tudi papež ubožen in nima drugega, kakor kar mu darujejo verni katoličani in še to uporablja za potrebe Cerkve in dela ljubezni do bližnjega. To je pohujšanje Judeža Iškariota nad dragocenim mazilom, s katerim ga je mazilila Magdalena, češ rajši naj bi se ta denar, ki se je potrosil za dragoceno mazilo, razdelil med reveže. Govoril pa je tako, ker je bil tat, pravi evangelist (Jan. 12, 6).

Domžale

Nedelja 6. februarja je bila za domžalski fant. odsek in dekliški krožek velik praznik, ko se je vršila v Društvenem domu akademija, ko je zelo lepo uspela. Nabito polna dvorana je pričala, da občinstvo zna upoštevatj delo naših fantov in deklet, saj so poleg domačinov posetili prireditev okoličani od blizu in daleč.

Akademijo je otvoril predsednik fantovskega odseka br. Müller Lado, ki se je v svojem govoru najprej spomnil našega mladega kralja, Njeg. Vel. Petra II. Godba je zaigrala državno himno, ki so jo vsi poslušali stoje. Nadalje se je spominjal umrlega velikega vladike Dr. A. B. Jegliča ter orisal namene in cilje naše organizacije. Po govoru so fantje in dekleta pokazali, kaj so se navadili v zimskih večerih v telovadnici. Vse točke so bile dobro izvajane in so žele pri občinstvu obilo odobravanja.

Prvi so fantje v lepo izvajani »Dumi« pokazali lepote naše zemlje ter hrepenenje izseljencev po domovini. Skladno izvajanje in dobra recitacija br. St. Rihtarja sta globoko odjeknila v srcih vseh gledalcev. Vihar navdušenja je vzbudila orlovska himna, ki so jo izvajale dekleta. Prisrčno so bili sprejeti naši najmlajši, ki so strumno prikorakali na oder v modrih hlačah in rdečih srajcah ter ljubko izvajali proste vaje. Takoj za njimi so izvajale mladenke svoje proste vaje. Nato so nastopili člani s težkimi in efektnimi lahkoatletskimi vajami, ki so žele pri občinstvu veliko odobravanja in občudovanja. Dekleta, ki so v narodnih nošah izvajale simbolično vajo »Slovenka sem«, so žele tak aplavz, da so morale točko ponoviti. Lepe narodne noše in skladno izvajanje je to res zaslužilo. Ljubke so bile mladenke pri svojem rajanju z obroči. Mladci so svoje proste vaje lepo podali, ravnotako članice. Nato so zopet nastopili naši najmlajši kot hrabri »Mladi vojaki«, strumno in samozavestno. Točko so morali ponoviti. Članice so v »Mazurki« pokazale lepote tega lepega poljskega narodnega plesa in za njimi so člani lepo skladno izvajali svoje proste vaje. Zaključna skupina z vsemi sodelujoči in orlovsko himno je vzbudil vihar odobravanja.

Celoletna akademija je pokazala velik napredek fant. odseka in dekliškega krožka.

Po akademiji se je ob zvokih orkestra domžalske godbe razvila prijetna domača zabava, ki jo je poživljala šaljiva pošta in razni komični prizori. Z lepimi vtisi so odhajali gostje zadovoljni domov.

Rova

V nedeljo, 27. t. m. ponovi kat. prosv. društvo veselo igro v štirih dejanjih **»Micki je treba moža«.** Ker je pri prvi uprizoritvi veliko ljudi odšlo, ker niso dobili prostora in so izrazili željo, danaj se igra ponovi, zato so vsi ti in drugi vljudno vabljeni k ponovitvi igre. Vsi, ki se hočejo dobro in pošteno nasmejati, dobrodošli! **Pričetek ob 3. uri pop.**

HRANILNO KNJIŽICO

Mestne hranilnice v Kamniku, kupim takoj. Poizvedeti je pri Goltesu Josipu, — Graben 25, Kamnik.

Ihan

V l. 1937. je bilo v naši župniji 23 rojstev: 14 dečkov, 9 deklic, vmes 1 nezakonski deček.

Smrtna žrtev je bila bogata. Umrlo je 25 oseb: 12 moških in 13 žensk, vmes 4 otroci.

Oklicanih je bilo 9 parov, porok pa je bilo doma 7, drugod 2. Najstarejši ženin je bil 51 let, najstarejša nevesta 40 let.

24. februarja bo obletnica smrti našega župnika, g. Janeza Kepca, ki nas je nenadoma zapustil. Težak je bil ta udarec za vso faro, tem težji zato, ker smo bili 5 mesecev brez dušnega pastirja, dokler ni prišel 8. julija nestrpno pričakovani novi župnik g. Franc Šmit. Mislimo, da se je že udomačil in bo ostal med nami.

1. januarja so v 88. letu starosti odšli po večno plačilo naša najstarejša faranka Terezija Breznik, mati našega velikega slavista g. dr. Antona Breznika, ravnatelja škofijske gimnazije v Št. Vidu. — Naj jim sveti večna luč!

K statistiki o številu naročnikov naših časopisov v l. 1937. v 3. štev. »Našega lista« bi pripomnili, da pri nas ni naročnikov nedeljskega Slovenca, ker imamo kolporterja Jožka Majcna, ki ga vsako nedeljo pridno oddaja po hišah.

Naše prosvetno društvo pridno dela. F. o. se shaja redno dvakrat na teden, prav tako mladenke dekl. krožka.

Društvena akademija dne 8. dec.: »Mariji v čast — Kreku v spomin« je zelo ugajala. Posebno je pretresla navzoče »Legenda o Udarjeni Mariji.«

23. januarja je pa dr. Šimčeva zelo zanimivo in poučno predavala o »Higieni naše vasi.« Predavanju je sledil poučni zdravstveni film. Udeležba je bila zadovoljiva, a želeli bi, da bi bilo prišlo več gospodarjev in gospodinj, katerim je bilo predavanje v prvi vrsti namenjeno.

30. januarja so naši igralci pred razprodano dvorano igrali dr. Česnikovo »Pogodbo« in »Kovačevega študenta«, ki še vedno vleče.

Dob

8. februarja ob 9. dopoldne se je izvršil zelo **drzen poskus vloma v župnišče v Dobu.** Zgodilo se je takole: Okrog 9. ure dopoldne se vstopi pred kuhinjo v župnišče neznan, dobro oblečen fant in vpraša po župniku njegovo nečakinjo, ki je tam mesila kruh. Ko je povedala do gospoda ni doma in da tudi ne ve, kdaj pride, jo fant vljudno prosi, naj mu pokaže stranišče. Pokazala mu je v pritličju in mesila dalje.

Med tem pride z dvorišča v župnišče sestra g. župnika. Ko ji nečakinja pove, da se mudi v stranišču nekdo že sumljivo dolgo, je postala pozorna. Čakala je v veži, kdaj se neznanec prikaže. Pri čakanju je zaslišala nekak šum v prvem nadstropju. Skoči po stopnicah, da pogleda, kdo je gor. Vrata v župnikovo stanovanje so bila priprta, dokaz, da je bil nekdo notri. Pogleda v sobo, da se prepriča, če ni že prišel s Krtine brat, kjer je imel ta dan sv. mašo. Ker ga ni bilo notri, gre ven in vidi, da so vrata stranišča priprta in da prihaja ropot iz stranišča. Vpraša torej, kdo je notri. Ker se oglasi tuj glas, hoče vrata hitro zakleniti od zunaj. Toda neznanec vrata s silo odpre in pride ven. Ko ga župnikova sestra trdo prime, kaj tu išče, se je začel izgovarjati, da išče župnika. Hotel je oditi. Ker mu sestra ni pustila, jo je sunil v ramo, da se je opotekla in planil dol in ven iz župnišča. Tekel je, kar so ga nesle noge. Župnikova sestra je klicala za njim, naj ga primejo. Začel je begati po vasi. Kmalu pa se mu je zdelo bolj pametno počakati. Ko so ga prijeli, je zahteval, naj ga izpuste, ker ni nič ukradel. Toda možje niso šli na te limance. »Šel boš k županu, če si nedolžen, boš gotovo izpuščen.«

Županstvo pa je telefoniralo v Domžale po orožnike, ki ga pridejo kmalu iskat. Med tem je prišel domov g. župnik. Ko je stopil v svojo spalnico, je zapazil, da je izginil njegov nož, pač pa je ležal na mizi drug nož, dolg 20 cm, s katerim je hotel neznanec prisiliti g. župnika, da mu izroči denar. To je sam priznal.

Orožniki so ugotovili, da jim je padel v roke mlad, a nevaren vlomilec z imenom Bojan Mlinar, doma iz Kovorja pri Tržiču. Njegova specialiteta je bila, da je vlamljal najrajši v župnišča, samostane in cerkve. Tako je obiskal župnika v Gorenjem Logatcu. Poskusil vlomiti v cerkev na Verdu. Vlomil v kaplanijo na Vrhniki in ukradel kaplanu 3000 din. Nato se je odpravil v Novo mesto, kjer je kanoniku Keku ukradel 500 din, potem je obiskal župnika v Mirni peči in nameraval večji vlom v frančiškanski samostan v Ljubljani. Ko je vse zapravil, kar je tako nabral, se je 8. februarja odpeljal na vse zgodaj v Kamnik. Skušal je vlomiti v župnišče. Ker je bilo zaklenjeno, je odšel v kaplanijo. V kuhinji je vzel velik nož in se odpravil k kaplanovim sobam, a imel je smolo. Zlomil se mu je v vratih ključ. Nato je odšel proti Radomljam. Nož je vzel s seboj. Oglasil se je pri g. kaplanu Hostniku, a ta je bil toliko previden, da je zahteval legitimacijo. Tako mu ni preostalo drugega, kot da gre poskušat svojo srečo v Dob, a tu ga je doletela nesreča.

Upamo, da nevarni tič, ki je star komaj 17 let, ne bo tako hitro zopet užival zlate svobode.

Groblje

Počiti od smeha se bojite? Potem nikar ne hodite na pustno prireditev, ki bo na pustno nedeljo, 27. februarja ob pol 4. pop. v Društvenem domu v Grobljah. Vsi, ki jim smeh ne škoduje, so iskreno vabljeni.

HRANILNICA IN POSOJILNICA
V KAMNIKU
registr. zadruga z neomejeno zavezo
(Sutna št. 22 - v lastni hiši)
HRANILNE VLOGE
obrestuje po dogovoru
do 5%.
Jamstvo presega večkratno vrednost vseh vlog.

Urednikova pošta: Povesti »Lavrencija« ne bomo več priobčevali, ker imamo premalo prostora. Izdamo jo v knjigi še letos. Naročniki »Našega lista« jo dobe po zelo nizki ceni. — Za obilna poročila vsem iskrena zahvala. Ostala poročila pridejo prihodnjič na vrsto.

OTROŠKI KOTIČEK

Po naših cerkvah.

V februarju ne bomo naredili dosti potov. Zato bodite pa na teh tembolj pridni in pobožni.

V tuhinjskih hribih je podružnica sv. Doroteje v **Kostanju.** Po domače pravimo tej svetnici tudi Rotija. Prištevamo jo med mučenice. Vselej, kadar praznujemo god kakega mučenika ali mučenca, bodimo veseli in ponosni, da smo katoliški kristjani. Kolikor šteje sv. kat. Cerkev mučencev, toliko imamo mi zanesljivih prič, da je resnično to, kar verujemo. Škoda, da naša slovenska beseda o mučeništvu bolj povdarja bolečine in trpljenja teh svetih ljudi kakor pa njih junaško pričevanje. — Nekaj dni pozneje, dne 11. februarja, bomo pa obiskali kapelice, ki so posvečene lurški Mariji. **V Kamniški Bistrici** je ena taka kapelica, v **Godiču** v mekinjski župniji je druga, tretjo bodo pa našli v **Zatem polju.** Pri teh obiskih se bomo spomnili tudi pobožne pastirice Bernardke, ki je bila toliko srečna, da je že na zemlji smela gledati nebeško obličje božje Matere Marije. Da bi ga mi gledali vsaj v nebesih! — Par dni odmora. Potem bomo pa vzeli v roke romarsko palico in bomo na **Limbarski gori** tam nad črnim grabnom obiskali cerkev sv. Valentina. Pa ne bomo sami. Precejšnje število pobožnih romarjev se bo z nami vred zbralo v tem svetišču in bodo svetniku priporočali svoje zdravje in pa še zdravje vseh tistih, ki so jih doma pustili. Zdravje je velik božji dar. Zato tudi mi po pameti za svoje zdravje skrbimo in se ogibljemo vsega, kar bi utegnilo našemu zdravju škodovati.

UGANKA.

Z — a — — pokriva ti glavico,
z — e — — gorje, če trešči ti v butico,
z — i — — pa vedno sta po dva,
z — o — — ogljar tam v gošči jo pozna,
z — u — — krčmar pred tebe jo postavi,
z — r — — pa bolna se obleka zdravi.

Pravilno rešitev pošljite na stričkov naslov do 22. februarja.

Rešitev uganke v 1. štev. »Našega lista« se glasi:

Petje je naše veselje.

Pravilno so to uganko rešili sledeči nečaki: Svoljšak Marjan, Matko in Terezika v Dobu. Golob Mihael, uč. 4. razreda, Humar Angelca uč. 3. razreda v Mekinjah, Kovač Minka in France iz Studenca pri Dobu.

G. Žreb je rekel, naj dobi nagrado Humar Angelica, uč. 3. razreda v Mekinjah, p. Kamnik. Striček pravi k temu: »Naj pa bo!«

Ako potrebujete
DOBRE PEČI
in štedilnike
oglasite se
pri Franc Kosmaču
(cesta na Kamnik)
v VELIKEM MENGŠU
Dobite najboljše in najcenejše peči, izdelane od strokovnjakov, zato brez konkurence v delu in ceni. — Proti jamstvu tudi na odplačila.